

Det regnede og blæste. Lydmesteren var trist og skidt tilpas;
han havde mistet sin glans.

Normalt ville han plaske og fjante i regnpytterne, men han følte
sig som en ensom knægt uden gnist.

Uden at skænke det en tanke, knuste han en flaske. Han kvalte
forskrækket et hik – den knuste flaske kunne flænses hans
bukser!